

οργή

οργή, η, ουσ. [<αρχ. ὀργή], η οργή. (Ακολουθούν 20 φρ.)·

- *α στην οργή!* ή *αί στην οργή!* έκφραση αγανάκτησης: «αί στην οργή πια, σταμάτα αυτή τη μουρμούρα σου!»· βλ. και φρ. *αί στο διάβολο!* λ. *διάβολος*·

- *άσ' τα να πάνε στην οργή!* απάντηση αποκαρδιωμένου ανθρώπου από τη ζωή του ή από την κακή πορεία των εργασιών του σε άτομο που τον ρωτάει από ενδιαφέρον *πώς πας ή πώς πάει ή πώς τα πας ή πώς πάνε τα πράγματα* και έχει την έννοια πως τα πράγματα δεν πάνε καθόλου καλά και ούτε υπάρχει περίπτωση να διορθωθούν. Συνών. *άσ' τα να πάνε στ' ανάθεμα!* / *άσ' τα να πάνε στα κομμάτια!* / *άσ' τα να πάνε στα τσακίδια!* / *άσ' τα να πάνε στο δαίμονα!* / *άσ' τα να πάνε στο διάβολο!* / *άσ' τα να πάνε στον κόρακα(!)*·

- *άσ' το να πάει στην οργή!* μην το υπολογίζεις, βγάλ' το από το νου σου, διάγραψε το: «μα είναι δυνατό να κρατάς στιλό που δε γράφει! Άσ' το να πάει στην οργή!». Συνών. *άσ' το να πάει στ' ανάθεμα!* / *άσ' το να πάει στα κομμάτια!* / *άσ' το να πάει στα τσακίδια!* / *άσ' το να πάει στο δαίμονα!* / *άσ' το να πάει στο διάβολο!* / *άσ' το να πάει στον κόρακα(!)*·

- *άσ' τον να πάει στην οργή!* μην τον υπολογίζεις, αγνόησέ τον: «αφού βλέπεις πως είναι παλιάνθρωπος, άσ' τον να πάει στην οργή!». Συνών. *άσ' τον να πάει στ' ανάθεμα!* / *άσ' τον να πάει στα κομμάτια!* / *άσ' τον να πάει στα τσακίδια!* / *άσ' τον να πάει στο δαίμονα!* / *άσ' τον να πάει στο διάβολο!* / *άσ' τον να πάει στον κόρακα(!)*·

- *δίνω τόπο στην οργή!* βλ. λ. [τόπος](#)·

- *να με πάρ' η οργή!* έκφραση εκνευρισμένου ή αγανακτισμένου ατόμου που τα έχει με τον εαυτό του: «να με πάρ' η οργή, όλο ανοησίες κάνω!». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει πάλι με το *να με πάρει*. Συνών. *να με πάρ' η ευχή!* / *να με πάρ' ο δαίμονας!* / *να με πάρ' ο διάβολος!* / *να με πάρ' ο κόρακας(!)*·

- *να πάρ' η οργή!* (γενικά) έκφραση αγανάκτησης ή δυσαρέσκειας: «να πάρ' η οργή, τίποτα δε δουλεύει καλά σ' αυτό το κράτος!». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το *φτου* αι πιο σπάνια του *που*, ενώ είναι φορές που ακούγεται και *φτου*, *να* και κλείνει πάλι με το *να πάρει*. Συνών. *να πάρ' η ευχή!* / *να πάρ' ο δαίμονας!* / *να πάρ' ο διάβολος!* / *να πάρ' ο κόρακας(!)*·

- *να σε πάρ' η οργή!* έκφραση εκνευρισμένου ή αγανακτισμένου ατόμου που τα έχει με κάποιον: «να σε πάρ' η οργή, σταμάτα να γκρινιάζεις!». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει πάλι με το *να σε πάρει*. Συνών. *να σε πάρ' η ευχή!* / *να σε πάρ' ο δαίμονας!* / *να σε πάρ' ο διάβολος!* / *να σε πάρ' ο κόρακας(!)*·

- *οργή Θεού*, μεγάλη θεομηνία, μεγάλο κακό ή μεγάλες καταστροφές: «κατακαλόκαιρο ξέσπασε οργή Θεού και το χαλάζι που έπεσε κατάρσπεσε όλα τ' αμπέλια || μέσα στην οικογένεια έπεσε οργή Θεού κι άρχισαν να πεθαίνουν ο ένας μετά τον άλλον»·

- *πού στην οργή είναι!* λέγεται για πρόσωπο ή πράγμα που αναζητάμε, ή που περιμένουμε για αρκετό χρονικό διάστημα και για επείγουσα ανάγκη χωρίς να γνωρίζουμε πού βρίσκεται: «πού στην οργή είναι ο ηλεκτρολόγος, που κινδυνεύουμε να περάσουμε όλη τη νύχτα στο σκοτάδι! || πού στην οργή είναι ο αναπτήρας μου και δεν μπορώ ν' ανάψω το τσιγάρο μου!». Συνών. *πού στ' ανάθεμα είναι!* / *πού στα κομμάτια είναι!* / *πού στα τσακίδια είναι!* / *πού στην ευχή είναι!* / *πού στο δαίμονα είναι!* / *πού στο διάβολο είναι!* / *πού στο καλό είναι!* / *πού στον κόρακα είναι(!)*·

- *πού στην οργή ήσουν!* λέγεται απειλητικά ή επιτιμητικά σε άτομο που ψάχναμε επίμονα και δεν καταφέραμε να βρούμε τη στιγμή που το χρειαζόμασταν ή που το περιμέναμε για μεγάλο χρονικό διάστημα: «πού στην οργή ήσουν κι έφαγα τον κόσμο να σε βρω!». Συνών. *πού στ' ανάθεμα ήσουν!* / *πού στα κομμάτια ήσουν!* / *πού στα τσακίδια ήσουν!* / *πού στην ευχή ήσουν!* / *πού στο δαίμονα ήσουν!* / *πού στο διάβολο ήσουν!* / *πού στο καλό ήσουν!* / *πού στον κόρακα ήσουν(!)*·

- πού στην οργή πήγε! (για πράγματα) πού εξαφανίστηκε: «πού στην οργή πήγε ο αναπτήρας μου!». Συνών. πού στ' ανάθεμα πήγε! / πού στα κομμάτια πήγε! / πού στα τσακίδια πήγε! / πού στην ευχή πήγε! / πού στο δαίμονα πήγε! / πού στο διάβολο πήγε! / πού στο καλό πήγε! / πού στον κόρακα πήγε(!).

- πού στην οργή πήγες! πού εξαφανίστηκες: «πού στην οργή πήγες κι έψαχνα όλο το πρωί να σε βρω!». Συνών. πού στ' ανάθεμα πήγες! / πού στα κομμάτια πήγες! / πού στα τσακίδια πήγες! / πού στην ευχή πήγες! / πού στο δαίμονα πήγες! / πού στο διάβολο πήγες! / πού στο καλό πήγες! / πού στον κόρακα πήγες(!).

- πώς στην οργή! **α.** έκφραση απορίας ή έκπληξης: «πώς στην οργή τα κατάφερες κι ήρθες με τέτοιον παλιόκαιρο!». **β.** με ποιο τρόπο: «πώς στην οργή ζούνε μέσα σε τόση φτώχεια!». Συνών. πώς στ' ανάθεμα! / πώς στα κομμάτια! / πώς στην ευχή! / πώς στο δαίμονα! / πώς στο διάβολο! / πώς στο καλό! / πώς στον κόρακα(!).

- τι στην οργή! έκφραση εκνευρισμού ή δυσφορίας: «τι στην οργή κάνει τόση ώρα και δεν έρχεται!». Συνών. τι στ' ανάθεμα! / τι στα κομμάτια! / τι στην ευχή! / τι στο δαίμονα! / τι στο διάβολο! / τι στο καλό! / τι στον κόρακα(!).

- τι στην οργή έγινε! (για πράγματα) πού εξαφανίστηκε: «τι στην οργή έγινε το στιλό μου!». Συνών. τι στ' ανάθεμα έγινε! / τι στα κομμάτια έγινε! / τι στην ευχή έγινε! / τι στο δαίμονα έγινε! / τι στο διάβολο έγινε! / τι στο καλό έγινε! / τι στον κόρακα έγινε(!).

- τι στην οργή έγινες! πού εξαφανίστηκες: «τι στην οργή έγινες όλο το πρωί και σε χρειαζόμουν!». Συνών. τι στ' ανάθεμα έγινες! / τι στα κομμάτια έγινες! / τι στην ευχή έγινες! / τι στο δαίμονα έγινες! / τι στο διάβολο έγινες! / τι στο καλό έγινες! / τι στον κόρακα έγινες(!).

- τι στην οργή θέλει; έκφραση δυσφορίας για την επίσκεψη κάποιου ανεπιθύμητου ατόμου: «πέρασε και σας ζητούσε ο τάδε. -Τι στην οργή θέλει;». Συνών. τι στ' ανάθεμα θέλει; / τι στα κομμάτια θέλει; / τι στην ευχή θέλει; / τι στο δαίμονα θέλει; / τι στο διάβολο θέλει; / τι στο καλό θέλει; / τι στον κόρακα θέλει(;).

- τι στην οργή κάνεις! έκφραση απορίας για κάποιον που ασχολείται με πράγματα έξω από τις οδηγίες μας ή έξω από την ορθή διαδικασία ή εκτέλεση. Συνήθως η φρ. κλείνει με το εδώ ή με το εκεί. Συνών. τι στ' ανάθεμα κάνεις! / τι στα κομμάτια κάνεις! / τι στην ευχή κάνεις! / τι στο δαίμονα κάνεις! / τι στο διάβολο κάνεις! / τι στο καλό κάνεις! / τι στον κόρακα κάνεις(!).

- φωνή λαού, οργή Θεού, βλ. λ. [φωνή](#).